

ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยวินัยนักศึกษาให้มีความเหมาะสมกับสภาวการณ์
ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗
สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ จึงให้
วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ.
๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดจากการใช้
ระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

หมวด ๒

วินัยนักศึกษา

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของ
มหาวิทยาลัยหรือของคณะอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่ากระทำผิดจะต้องได้รับ
โทษตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๗ นักศึกษาจะต้องแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อยในลักษณะของสุภาพชน หรือตามแบบที่
มหาวิทยาลัยกำหนดเมื่อเข้าในบริเวณมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองในทุกโอกาส
และเคารพในสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรมและจรรยาบรรณอันดีงามไม่ปฏิบัติในทางที่นำซึ่งความ
เสื่อมเสียแก่เกียรติคุณของมหาวิทยาลัย บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคี หรือ ทะเลาะวิวาทกันในระหว่างบรรดานักศึกษาของมหาวิทยาลัย รวมทั้งสถาบันอื่นและบุคคลภายนอก

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนต่อคณาจารย์ด้วยความสุภาพคารวะ ไม่แสดงอาการกระด้าง กระเดื่อง ลบลู่คู่มั่น ทั้งนี้ รวมทั้งต่อเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยอำนาจและ ระเบียบแบบแผน

ข้อ ๑๑ นักศึกษาต้องแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษาได้ทันทีเมื่ออาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของ มหาวิทยาลัยขอตรวจสอบ

ข้อ ๑๒ นักศึกษาจะอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยได้ไม่เกินเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากมหาวิทยาลัยเป็นกรณีๆ ไป

ข้อ ๑๓ นักศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตน โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็น ผู้ไม่สุจริตหรือประพฤติชั่ว ดังกรณีต่อไปนี้

- (๑) พทุจริตในการศึกษาและการสอบ
- (๒) ประพฤติผิดและเสื่อมเสียในทางชู้สาว
- (๓) ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสื่อมเสียชื่อเสียง หรือมีหนี้สินรุงรัง
- (๔) ประพฤติตนหมกมุ่นในการพนัน
- (๕) เสพสุราเมรัย ของมีนเมา หรือสิ่งเสพติดใด
- (๖) กระทำการใดๆ หรือฝ่าฝืนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินผลประโยชน์ และความเป็นปกติสุขส่วนรวมของ

มหาวิทยาลัยถูกทำลายหรือเสียหาย

(๗) กระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษซึ่ง ลักษณะความผิดไม่เป็นที่เสื่อมเสียแก่เกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

หมวด ๓

โทษฐานความผิดวินัย

ข้อ ๑๔ โทษฐานความผิดวินัยมี ๖ สถาน และแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

- (ก) ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่
 - (๑) ตักเตือนด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร
 - (๒) ภาคทัณฑ์
 - (๓) ตัดคะแนนความประพฤติ
- (ข) ความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่
 - (๑) ให้พักการศึกษา มีกำหนดไม่เกิน ๓ ภาคการศึกษา ต่อครั้ง
 - (๒) ให้ออก โดยระบุไว้ในใบแสดงผลการศึกษาว่า ถูกให้ออกจากการศึกษา หรือ "dismissed"
 - (๓) ไล่ออก โดยระบุไว้ในใบแสดงผลการศึกษาว่า ไล่ออก หรือ "dishonorably expelled"

หมวด ๔
คะแนนความประพฤติ

ข้อ ๑๕ ให้นักศึกษาแต่ละคนมีคะแนนความประพฤติ ๑๐๐ คะแนน ตลอดเวลาที่มีสถานภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๖ หลักเกณฑ์การตัดคะแนนความประพฤติ การลงโทษ การเพิ่มคะแนนความประพฤติ และการให้รางวัลให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวด ๕
การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๗ ให้คณาจารย์หรือผู้ที่ได้พบเห็นนักศึกษากระทำผิด หรือบุคคลผู้ได้รับความเสียหายที่เกิดจากการกระทำผิดของนักศึกษา รายงานเป็นหนังสือแจ้งคณบดีซึ่งนักศึกษาสังกัดเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๘ การดำเนินการทางวินัยแก่นักศึกษาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

การดำเนินการตามวรรคแรก ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้ดำเนินการตามความเห็นสมควร แต่ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเมื่อดำเนินการแล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๒ หรือข้อ ๒๓ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้

หมวด ๖
คณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา

ข้อ ๑๙ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๘ วรรคสอง อย่างน้อย ๓ คน เป็นกรรมการ โดยมีนิติกรประจำมหาวิทยาลัยหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๒๐ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่ดำเนินการสอบสวนนักศึกษาผู้กระทำผิดวินัยให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศของมหาวิทยาลัยโดยอนุโลม

หมวด ๗
การลงโทษนักศึกษา

ข้อ ๒๑ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษวินัยนักศึกษา ได้แก่

(๑) อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย

(๒) คณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมายในคณะที่นักศึกษาผู้กระทำผิดสังกัด

ข้อ ๒๒ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้คณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมายสั่งลงโทษตามสมควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็

ได้ แต่สำหรับการลงโทษว่ากล่าวตักเตือนหรือภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยหรือมีเหตุอันสมควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษพักการศึกษา

ข้อ ๒๓ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายสั่งลงโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

เหตุอันควรลดหย่อนโทษ หรือเพิ่มโทษ ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๔ การลงโทษให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด มิให้เป็นไปโดยพยาบาท อคติ หรือโศสะจิต หรือลงโทษโดยไม่มี ความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงด้วยว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด

หมวด ๘

การอุทธรณ์

ข้อ ๒๕ ให้นักศึกษาผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๒๖ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ที่จะอุทธรณ์อาจขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนและบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่นได้โดยปกปิดชื่อพยาน

ข้อ ๒๘ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดคะแนนความประพฤติ ให้พักการศึกษา ให้ออกไล่ออก จะต้องยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่ออธิการบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งนั้น

เมื่อมหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่า การสั่งลงโทษสมควรแก่ความผิดแล้วก็สั่งให้ยกอุทธรณ์ หรือถ้าเห็นว่าคำสั่งลงโทษนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมก็ให้สั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษตามควรแก่กรณี

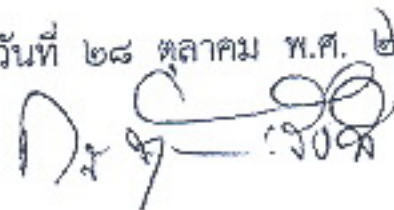
เมื่อมหาวิทยาลัยได้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการตามวรรคสองแล้วให้ถือว่าสิ้นสุด ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปมิได้ และให้มหาวิทยาลัยแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๙ นักศึกษาผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นตามระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะนั้น

ข้อ ๓๐ กรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ และยังไม่เสร็จก็ให้สอบสวนตามระเบียบหรือข้อบังคับนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายกร ทัพพะรังสี)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา